

Diákélet a University of Arts London-ban

Fantasztikus lehetőséget tárt elém az élet: hat hónapos tanulmányi utat nyertem e tanévre a londoni művészeti egyetemre az Erasmus ösztöndíj által. Először kissé megriadtam, hogy egy idegen nyelven kell majd órákat hallgatnom és a követelményeket teljesítenem. De ezen félelmem már az első napokban elszállt, hiszen minden tanár nagyon segítőkésznek bizonyult és próbáltak a lehető legérthetőbben fogalmazni. Talán ez azért is van, mert az iskolába sok nemzetiségű diák jár és talán azt mondhatom, hogy az angol anyanyelvű közöttük a legkevesebb.

Az iskolakezdés első hetében (a regisztrációs héten) rengeteg színes program várta a nyári szünetről visszaérkezett tanulókat, úgy mint, kézműves foglalkozások, előadások, a gólyáknak az iskolát bemutató körtúrák és persze minden estére egy-egy buli. Beiratkozás után megkaptam a diákigazolványt, ami egyben az iskolába való belépés eszköze, ugyanis kártyás leolvasórendszerrel lehet csak bejutni az egyetem területére.

Mint Erasmusos diák különleges helyzetben voltam, az órarendemet magam állíthattam össze az én itthoni tanrendemnek megfelelően. Végül három kurzus tárgyai közül választottam: Book Art and Design, Surface Design és Digital Media.

Hamar rádöbentem, hogy az itteni oktatási rendszer merőben más a magyarországinál. A tanév három trimeszterből áll, az első és a második tíz hét, a harmadik pedig 8. A trimesztereket egy-egy hónapos szünet választja el (kivéve a nyári szünetet). Az egyetemen délelőtt van egy háromórás tanóra, amit általában egy húsz perces szünet szakít meg – de ennek hossza és időzítése a tanártól függ. Majd egy óras ebédszünet következik, amit az iskola közepén lévő étteremben szoktak eltölteni. Itt egy büfé és egy menza is üzemel, ahol minden nap kétféle menü van, az egyik vegetáriánus, de ezen kívül kapható szendvics, saláta és egyéb könnyebb ételek. Diákigazolvánnyal mindent kb. 20%-kal olcsóbban vehetünk meg. Az ebédszünet után szintén egy háromórás tanóra következik, így a nap 4-5 óra tájban be is fejeződik az iskolában. Egyes napokon lehetőség van a műhelyekben tovább bent maradni, ha a projektfeladatunkon szeretnénk dolgozni. Merthogy a művészeti egyetemen vizsga helyett a trimeszter végén egy projektfeladatot kell bemutatni. Ez bizonyos szempontból könnyebbnek tűnik, mert nem kell felkészülni több száz oldalból a vizsgára, de ha utána gondolunk, a projektfeladatot az első órán kiosztják és innentől kezdve folyamatos törődést, munkát igényel, minden héten tovább kell fejleszteni, rengeteg időt kell rászánni, hogy az aztán a végső, kívánt formáját elérje. Ahogy az iskola dékánja fogalmazott, ők nem kanállal akarják a tudást a diákokba tömni, hanem inkább bedobják őket a mély vízbe, hogy magunktól jöjjenek rá a dolgok mikéntjére; mert hiszen a munkahelyeken sem lesz ez másként.

Az oktatást korszerű gépek segítik az egyetemen. A számítógéppel kapcsolatos tárgyakat olyan tantermekben oktatják, melyek egy projektorral, egy nyomtatóval és húsz a legújabb szoftvereket is tartalmazó Apple gépekkel vannak felszerelve. A kézműves órákat ezeknél sokkal nagyobb alapterületű termekben tartják, ahol minden megtalálható, amire csak szükségünk lehet.

Az iskola könyvtára is sokunkat lenyűgözött. Több száz szkennelrel felszerelt számítógép, feltöltőkártyás rendszerű fénymásolók és nyomtatók, külön lefoglalható tanulószobák, CD-k, DVD-k és videók, tévék, video- és DVD-lejátszók és műszaki és szépirodalmi könyvek állnak a tanulók rendelkezésére. A könyvtári körbevezetésen túravezetőnk azt is elárulta, hogy a könyvtár XV. századi könyvekkel is büszkélkedhet.

Az két trimeszter nagyon hamar és nagyon jó hangulatban telt el. Idén húsz Erasmusos diák érkezett az iskolába és egy összetartó csapatot alkottunk. Volt között német, olasz, osztrák, finn és holland diák is, ami egy vegyes, ám jó hangulatú társaságot hozott össze. A projektfeladatokat próbáltuk

közösön vagy egymás véleményének kikérésével elkészíteni, közös kirándulásokat és bulikat szerveztünk. Igyekszük a tanulmányi út után is tartani egymással a kapcsolatot, közös találkozókat szervezni és együtt visszaemlékezni erre a pár hónapra, mely örök élményül szolgált.

Máté Júlia
RKK